

Motion till riksdagen

1988/89:N224

av Åke Selberg och Roland Brännström (båda s)
Norrlandsfondens verksamhet

Norrlandsfonden har inte tilldelats något statsanslag sedan 1984. Den tidigare lågkonjunkturen har tvingat fram riskfyllda satsningar i de fyra nordligaste länen. Särskilt angelägna har dessa satsningar varit i Norrlands inland. Allt har inte lyckats. Huvudsakligen tillsammans med SIND har Norrlandsfonden på fem år förlorat sammanlagt 65 miljoner kronor på konkurser och ackord. Härigenom har fondens likviditet avtappats.

Eftersom ränteintäkterna helt fått tas i anspråk för förlusttäckning har det under den antydda perioden inte varit möjligt att öka kapitalet i takt med penningvärdets förändringar, utan inflationen har urholkat fondens kapital i otillfredsställande omfattning.

Det är angeläget att utöver den sedvanliga långivningen mot, oftast, låg säkerhet pröva nya vägar för att stödja företagsamhet i utveckling. Lån mot konvertibla skuldebrev är en tänkbar finansieringsform, som dock begränsas högst avsevärt av att fonden inte får inneha aktier. En annan, ny finansieringsform är lån mot royalty.

För kapitalsvaga företag med utvecklingsbara produkter är lån mot royalty en mycket lämplig låneform. Det vore önskvärt att den kunde användas mer. En svårighet för fonden är emellertid att det tar lång tid innan återbäring sker. Det krävs således att fonden disponerar mer kapital.

Stora satsningar på utveckling och marknadsföring av nya produkter – inte minst på utveckling av produktion efter forskning vid universitet och högskolor – är det område, där Norrlandsfonden har sin styrka. Den verksamheten är så viktig för Norrland att Norrlandsfondens aktivitet inte får begränsas av kapitalbrist.

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om att Norrlandsfondens likvida situation på lämpligt sätt bör ses över.

Stockholm den 19 januari 1989

Åke Selberg (s)

Roland Brännström (s)

